08/04/2022

Με ευχές για ειρήνη του σύμπαντος κόσμος η εορτή του Ευαγγελισμού στα Ιεροσόλυμα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Ευχόμενος προς την Θεοτόκο για τις ψυχές όλων καθώς και για την παύση των πολέμων και υπέρ ειρήνης στην περιοχή, αλλά και σε όλο τον κόσμο, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τέλεσε την Πέμπτη, 25η Μαρτίου/ 7η Απριλίου 2022, στο Προσκύνημα του Ευαγγελισμού στη Ναζαρέτ την Θεία Λειτουργία επί τη Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

©Heba Hrimat

©Heba Hrimat

MORE THAN 780,000
PALESTINIANS WERE
FORCED OUT OF THEIR
HOMES AND LAND
©Heba Hrimat

City Hall
©Heba Hrimat

Ο Μακαριώτατος, κηρύττοντας τον θείο λόγο και μιλώντας για την Υπεραγία Θεοτόκο, τόνισε ότι η εν Χριστώ ανάστασή μας προϋποθέτει το μέγα της εκ των αγνών αιμάτων της Θεοτόκου και εν Πνεύματι Αγίω μυστήριο της ενσαρκώσεως και ενανθρωπήσεως του Θεού Λόγου, το οποίο ως μυστήριο της θείας εν Χριστώ Οικονομίας χωρίς τη δύναμη της πίστεως είναι αδύνατο να εκλογικεύσουμε και να κατανοήσουμε.

Για την εορτή αύτην θεία Λειτουργία τελέσθηκε στο Προσκύνημα του Εὐαγγελισμού στη Ναζαρέτ, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων των: Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Αγιοταφιτῶν Ιερομονάχων και Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων της Ιεράς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου. Έψαλλε η χορωδία της Κοινότητος Ναζαρέτ και μετείχαν πιστοί Ελληνορθόδοξοι Αραβόφωνοι της περιοχής της Γαλιλαίας, Ρωσοφώνοι πιστοί και λίγοι Έλληνες προσκυνητές.

Στην τράπεζα ο Μακαριώτατος ανήγγειλε την επίσημη έγκριση της χρηματοδότησης της ανακαινίσεως του Ιερού Προσκυνήματος του Ναού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ, υπό του γνωστού Ρωσικού ιδρύματος.

Διαβάστε όλο το κήρυγμα του Μακαριωτάτου κατά το Κοινωνικό:

«Δώσει Κύριος αὐτός ὑμῖν σημεῖον· ἰδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρί ἕξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ’ ἡμῶν ὁ Θεός», (Ἡσ. 7,14/ Ματθ. 1,23) ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ Ἁγίω τούτῳ τόπῳ, τῷ ἡγιασμένῳ δηλονότι σκηνώματι Κυρίου ἐν τῇ πόλει Ναζαρέτ, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἑορτάσωμεν τήν φανέρωσιν «τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπό τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τά πάντα κτίσαντι διά Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. 3,9) τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Υἱοῦ τῆς Παρθένου γενομένου.

Ἡ Παρθένος δέ αὕτη, περί τῆς ὁποίας ὁ Προφήτης Ἡσαΐας προκατήγγειλεν, δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ὑπό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ μαρτυρουμένην καί Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ ἐξ οἴκου Δαβίδ, καί τό ὄνομα τῆς Παρθένου Μαριάμ», (Λουκ. 1,27). Πρός αὐτήν εἰσελθών ὁ ὑπό τοῦ Θεοῦ ἀποσταλείς ἄγγελος Γαβριήλ εἶπε: «Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν… καί ἰδού συλλήψῃ ἐν γαστρί καί τέξῃ υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν… Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σέ καί δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διό καί τό γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται Υἱός Θεοῦ», (Πρβλ. Λουκ. 1, 26-35).

Ὄντως ἡ Παρθένος Μαρία εἶναι τό ὑπό τοῦ ὑμνῳδοῦ εἰρημένον· «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων». Καί τοῦτο διότι τό «μυστήριον τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας», τοὐτέστιν ἡ εἰς Χριστόν πίστις ἀπετέλεσε τό πλήρωμα τοῦ νόμου καί τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4, 4-5).

Ἑρμηνεύων τούς ὡς ἄνω λόγους τοῦ Παύλου, ὁ μέν Οἰκουμένιος ἐπισημαίνει: «οὐκ εἶπε διά γυναικός, … ἀλλ’ ἐκ γυναικός, δεικνύς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς εἰληφότα τό σῶμα τόν Κύριον καί καρπόν ὄντα τῆς κοιλίας αὐτῆς». Ὁ δέ Εὐσέβιος Ἐμέσης λέγει: «Ἐπειδή γυνή προεξένησεν ἁμαρτίαν, ἐκ γυναικός ὁ σώζων», δηλαδή ὁ Χριστός. Διό καί ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐγκωμιαστικῶς λέγει: «Χαίροις Μαρία Θεοτόκε, δι’ ἧς προῆλθεν ἡ χάρις ἡ ἀνεκλάλητος, περί ἧς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος βοῶν ἔλεγε: «ἐπεφάνη γάρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις», (Τιτ. 2, 11). Χαίροις Μαρία

Θεοτόκε, δι’ ἧς ἐπέλαμψε φῶς τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένοις. «Ὁ λαός φησίν ὁ καθήμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα», (Πρβλ. Ματθ. 4,16). Ποῖον ἄρα φῶς, εἰ μή τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον (Πρβλ. Ἰωάν. 1,9). Χαίροις Μαρία, τό κειμήλιον τῆς Οἰκουμένης. Ἀληθῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Παρθένος τῆς Ναζαρέτ ἀνεδείχθη τό «κειμήλιον τῆς Οἰκουμένης». Καί τοῦτο διότι ὁ Εὐαγγελισμός τῆς κεχαριτωμένης καί εὐλογημένης ἐν γυναιξίν Μαρίας (Πρβλ. Λουκ. 1,28) «ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδόν πρόσφατον καί ζῶσαν» (Ἑβρ. 10,20). Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου Μαρίας ἐγκαινίασε τήν ὁδόν τῆς σωτηρίας, δηλαδή τῆς θεραπείας τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς ἁμαρτίας, τοὐτέστιν τῆς ἀσθενείας καί τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου: «Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μή ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωαν. 11, 25-26), λέγει Κύριος.

Ὁ σοφός Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ λέγει: «εἰ δέ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδέ Χριστός ἐγήγερται· εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15, 13-14). **Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ἀνάστασις ἡμῶν προϋποθέτει ἀπαραιτήτως τό μέγα τῆς ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ μυστήριον τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χωρίς τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως ἡμῶν εἶναι ἀδύνατον νά ἐκλογικεύσωμεν καί κατανοήσωμεν τό μυστήριον τῆς θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας. «Ἰδού τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καί πέτραν σκανδάλου καί ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ οὐ μή καταισχυνθῇ· ἐφ’ ὅν δι’ ἄν πέσῃ, λικμήσει», (Πρβλ. Α΄ Πέτρ. 2, 6-7 καί Ματθ. 21, 44), λέγει Κύριος.**

Τοῦτο διατυπώνει ἐξάλλου ὑμνολογικῶς καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης ὑπέρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δέ Παρθένος ὑπέρ λόγον καί ἔννοιαν· καί τό θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· Παραδόξου γάρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνή, ἀκατάληπτος ἐστί ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γάρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις· διό σέ πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς. Πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Τά ἀνεξερεύνητα κρίματα καί αἱ ἀνεξιχνίασται ὁδοί τοῦ Θεοῦ (Πρβλ. Ρωμ. 11,33), ἐγένοντο γνωστά κατά τόν θεῖον Παῦλον «ταῖς ἀρχαῖς καί ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διά τῆς Ἐκκλησίας», (Ἐφ. 3,10). Ἡ δέ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπεφάνθη διά τῶν ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κινουμένων θεοφόρων αὐτῆς Πατέρων ἐν Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, ὅπως ἡ ἁγνή Παρθένος Μαρία ὀνομάζηται Θεοτόκος. Ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λέγοντος: «Ἀρκεῖ τοιγαροῦν πρός

ὀρθήν καί ἀδιάβλητον τῆς πίστεως ἡμῶν ὁμολογίαν, τό Θεοτόκον λέγειν καί ὁμολογεῖν τήν Ἁγίαν Θεοτόκον... οὐ γάρ θεότητα τέτοκε γυμνήν ἡ Ἁγία Παρθένος, ἀλλ' ἐνωθέντα σαρκί τόν τοῦ Θεοῦ Λόγον ... καί οὕτως ἔσται λοιπόν ἀληθές, ὅτι Θεοτόκος γέγονεν ἡ ἁγία Παρθένος ἀποτεκοῦσα παραδόξως ἕνα Χριστόν, παραπλησίως ἡμῖν μετεσχηκότα σαρκός καί αἵματος, (Πρβλ. Ἑβρ. 2,14) καί ὁμοούσιον, αὐτῇ καί ἡμῖν κατά τό ἀνθρώπινον, ὡς εἶναι τήν σάρκα ἐκ τῆς Θεοτόκου Μαρίας».

Ἰδού, λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τί ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν ὕμνοις μεγαλύνει τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἥν ὁ ἄγγελος Γαβριήλ εὐηγγελίσατο αὐτῇ «μή φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες γάρ χάριν παρά τῷ Θεῷ», (Λουκ. 1,30).

Ἡμεῖς δέ μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «***Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ, ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γάρ τήν θείαν μή φέροντα δύναμιν πτέρυξι κατακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τήν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτή δέ σεσαρκωμένον τόν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις, ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί ὑπέρ παύσεως τῶν πολέμων καί ὑπέρ εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν καί σύμπαντι τῷ κόσμῳ***», ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα. Ἀμήν».

Στην τράπεζα

Το μεσημέρι, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός παρέθεσε τράπεζα στην Πατριαρχική συνοδεία, τον κ. Σεζάρ Μαρτζήε και άλλους, όπου ο Μακαριώτατος και πάλι προσεφώνησεν ως έπεται:

«Καί ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου καί ὄψεται πᾶσα σάρξ τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε», (Ἡσ. 40,5), ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας.

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε κ. Bassim καί σεβαστά μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου,

Ἀγαπητοί συνδαιτημόνες,

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἑορτάζει σήμερον τό χαρμόσυνον καί παγκόσμιον γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, δηλονότι τῆς φανερώσεως τοῦ «Σωτηρίου τοῦ Θεοῦ», τό ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἐν τῇ ἱστορικῇ καί ἁγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Ναζαρέτ.

Ἡ διά μέσου τῶν αἰώνων παρουσία τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ καί δή ἐν τῇ πολει Ναζαρέτ, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μαρτυροῦσαν τήν ἱεράν ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς εὐαγγελιζομένης τήν ἀγάπην, τήν εἰρήνην καί τήν δικαιοσύνην τοῦ Χριστοῦ. Ἐπιπλέον δέ, ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὡς τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ δέ Χριστός ἡ κεφαλή τοῦ σώματος αὐτοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας» (Πρβλ. Ἐφ. 1, 22-23) εἶναι ὁ εὐλογημένος τῆς κοιλίας τῆς ἁγνῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας θεῖος καρπός ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τό φῶς τῆς ζωῆς καί τῆς ἀληθείας.

Τό ἀληθινόν τοῦτο φῶς τῆς ζωῆς καί τῆς ἐλπίδος φαίνει πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἄλλος φάρος ἐν τῷ ἱστορικῷ ἡμῶν κόσμῳ τῆς οὕτω καλουμένης «Νέας Τάξεως», ἔνθα κυριαρχεῖ ἡ ἀνομία, ἡ σύγχυσις, «πόλεμοι καί ἀκαταστασίαι» (Λουκ. 20,9). «Ὅπου γάρ ζῆλος καί ἐριθεία, ἐκεῖ καί ἀκαταστασία καί πᾶν φαῦλον πρᾶγμα», (Ἰακ. 3,16), κηρύττει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος καί πρῶτος Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων.

Λέγομεν τοῦτο, διά νά καταδείξωμεν τό ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας γενικώτερον καί τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τοὐτέστιν τοῦ Ρούμ-Ὀρθοδόξου Πατριαρχείου εἰδικώτερον, τοῦ ἀποτελοῦντος τήν ἐγγύησιν τῆς Νέας Διαθήκης κατά θεῖον Παῦλον λέγοντα: «Κατά τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς Χριστός» (Ἑβρ. 7,22) καί ἁπλούστερον, ὅσον ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγένετο ἱερεύς ὕψιστος, τόσον περισσότερον ἔγινε καί ἐγγυητής καί μεσίτης ἀνωτέρας καί αἰωνίου Διαθήκης.

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀκούοντες εἰς τήν θεόπνευστον φωνήν τοῦ Ἱερωτάτου Παύλου: «πάντες δέ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροί δέ ἄνθρωποι καί γόητες προκόψουσιν ἐπί τό χεῖρον, πλανῶντες καί πλανώμενοι», (Β΄ Τιμ. 3, 12-13) καλούμεθα ἵνα μείνωμεν πιστοί εἰς τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, τῆς ὁποίας ἡ Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθη καί Μητέρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιτρέψατε Ἡμῖν, ὅπως ἀναγγείλωμεν ὑμῖν τήν ἐπίσημον ἔγκρισιν τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Ναζαρέτ, ὑπό τοῦ γνωστοῦ Ρωσικοῦ ἱδρύματος. Ἐλπίζομεν τό συντομώτερον δυνατόν νά ἀρχίσωμεν τάς ἐργασίας Θεοῦ θέλοντος.

Ἔτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Η εορτή εορτάστηκε και στην Γεθσημανή στο Θεομητορικό Μνήμα, προεξάρχοντος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, συλλειτουργούντων του Αρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου και των ἐφημερίων του Προσκυνήματος, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Την Αρχιερατική Συνοδεία και το εκκλησίασμα εδεξιώθη ο προσφάτως αναλαβών καθήκοντα ηγουμένου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ.